

LAZAC LOKVARSKI Kristina i Željko Jakovac ponudili specifičan objekt u Gorskem kotaru**Najviše uživaju Ana i Mario**

Za našeg posjeta bilo je više no jasno tko najviše uživa. Ana i Mario trčali su i puštali zmajeve, ljujali se, penjali se po tobogantu te istraživali sve i svašta. Ana je ovdje proslavila, uz puno svojih gostiju iz razreda i škole, dva rodendana, a uskoro će to napraviti i Mario, kaže nam i potvrđuju da im je ovdje »baš super!«. Tata Željko dodaje da je Lazac zakon pogotovo za visokih ljetnih temperatura kad je ovdje, zbog vode i vjetra, temperatura niža za pet stupnjeva nego u Lokvama.

Adut i Kristinin vrt

Adut za korisnike Robinzonskog smještaj Lazac Lokvarski možda će biti i Kristinin vrt koji se nalazi van okvira uređenog prostora, ali će, kaže Kristina, gosti moći koristiti sve što u njemu raste.

– Ima svega – brokula, karfiol, mrkva, salata, peršin, kapula... Vrt je ograđen, ali medo nas je nekoliko puta posjetio i počastio se. No, ništa strašno, kaže Kristina dodajući da često vide brojne životinje. A to je i normalno – ipak je riječ o robinzonskim uvjetima.

Marinko KRMPOTIĆ
Snimio Marin ANIĆIĆ

LOKVE ► Od namjere da se na starom imanju u Lascu Lokvarskom uredi prostor kojeg će koristiti za proslave dječjih rodendana, roštiljanje i opuštanje u prirodi, mlađi lokvarski bračni par Željko i Kristina Jakovac, došli su do ideje da nakon nekoliko godina marljivog rada taj prostor registriraju kao »Robinzonski smještaj Lazac Lokvarski« i ponude ga na tržište. Početna ideja, ističe Željko, uopće nije bila vezana uz turizam.

– Cilj nam je bio imati jedan prostor na kojem ćemo moći uživati s našom djecom, četverogodišnjim Mariom i osmogodišnjom

»Robinzonski smještaj Lazac Lokvarski« – Željko, Kristina, Mario i Ana Jakovac

Od mjesto za odmor do robinzonskog turizma

Prije pet godina došli smo tu prvi put, bila je samo stara drvena kućica, a sve ostalo zarasio u šikaru, kaže Željko. Ideja je pala nakon što sam pročitala jedan članak o robinzonskom turizmu i pomislila – pa mi to ovdje imamo, ističe Kristina Jakovac dodajući da su prve reakcije odlične

Anom. Pitao sam punicu imaju li kakvog zemljišta uz vodu, ona se sjetila Lasca i pred pet godina prvi smo put tu došli. Tada je tu bila samo stara drvena kućica, a sve ostalo bilo je zarasio u šikaru. No, bilo je vode pa smo odlučili ipak dati si truda i pokušati nešto napraviti, govori Željko, a Kristina kasnije dodaje da je preskromanjem jer je sav fizički posao napravio najčešće sam, a pri najvećim zahvatima i uz pomoć prijatelja.

Velik posao

Poredba fotografije tog zemljišta snimljena pred pet godina i danas pokazuje zaista velike razlike. Sva šikara je srušena i uklonjena, napravljeni su temelji na kojima je izgrađena lijepa

drvena kuća koja uz veliki dnevni boravak u prizemlju nudi mogućnost za šest ležajeva u potkroviju. Na ulazu u kuću je velika natkrivena terasa, do same kuće pečenjara i prostor za roštilj, desetak metara od kuće dvoje su ljuljačke, tobogan i malo dječje igralište, ureduje se i pješčanik, a sve skupa ukrašeno je cvijećem. Uz rub ograda koja brani ulaz životinjama je mali potočić s dva izvora, s druge strane ograda je veliki ogradeni vrt, a donji dio granice ovog malog robinzonskog posjeda završava se ovećim potocićem u kojem ima i riba.

Sve skupa smješteno je podosta od ceste, okruženo brezovom šumom i uzvisinama koje cijelom području daju dojam prave prirode i izoliranosti. Idealno za robinzonski turizam. Za to okretanje ideji robinzonskog turizma zasluzna je Kristina.

Nismo ni znali

– I to je ispalо gotovo slučajno. Sjećam se da mi je ideja pala nakon što sam pročitala jedan članak o robinzonskom turizmu i pomislila – pa mi to ovdje imamo! Mi smo napravili uvjete za robinzonski turizam, iako nismo ni znali da postoji ta vrsta turizma. Tako sam se zainteresirala i ubrzo smo vidjeli da nije neki problem sve to skupa registrirati i ponuditi tržištu. Tako sada nudimo mogućnost boravka u našoj kućici, a prve reakcije su odlične i vjerujem da ćemo imati gostiju

– govori Kristina, dok Željko na pitanje koliko je truda uložio u naočigled veliku količinu posla, odgovara: »Ne pitaj!«

– Radili smo kad smo mogli, a to i nije tako jednostavno, jer smo i ja i supruga zaposleni pa možemo raditi tek kad nismo na poslu. Uz to, tu su i mala djeca kojoj treba posvetiti puno pažnje pa ni zbog njih ne možeš stalno raditi. No, bili smo strpljivi i polako smo napređovali. Samo na ono prvo veliko čišćenje potrošili smo gotovo godinu i pol dana i tek od 2013. godine krenuli smo u gradnju po etapama, najprije temelji za kuću, pa kuća, pa terasa, pa ljuljačke i tobogan, pa prostor za roštilj..., nabrala Željko koji kaže da prostor traži

još zahvata te stalno održavanje.

Idemo dalje

Kristina dodaje da je u planu, ako sve bude išlo kako treba, i širenje.

– Ovu parcelu smo osmisili i uredili, ali do nje, točno preko potoka kojim ona završava, nalazi se druga naša velika parcela koja bi, ako bi se očistila od drveća, mogla biti idealan prostor za jedno šatursko naselje čime bismo proširili tu ideju robinzonskog turizma. Naravno, sad ćemo najprije nastojati što više razviti ovo što smo napravili pri čemu uz robinzonski boravak na ovom imanju nudimo i mogućnost proslave rodendana, obljetcica i sličnih druženja, rekla je Kristina Jurković.